

bestemt, at Bøderne skulle udredes af Skipperne som de, hvem Forpligtelserne paahvile.

Indenrigsministeren: Ja, jeg skal hertil bemærke, at der dog ikke staaer i Lovudkastet, at Bøderne skulle udredes af Skibshederen, men kun, at han hester for dem. Naar Skibsføreren ikke kan betale Bøden, kommer Rhederen altsaa ganske vist til at betale den, men det forekommer mig, at netop denne Bestemmelse vil give yderligere Sikkerhed for, at de Negler, som Ministeriet foreskriver, i Virkeligheden ville blive iagttagne, idet det da maa interessere Rhederen at faae Skibsførere til at føre sine Skibe, der ville rette sig efter de gjældende Bestemmelser.

Mourier-Petersen: Det er ikke Sagens Realitet, som jeg vil opholde mig videre ved. Jeg vil blot gjøre en lille Bemærkning ved det Lovsprog, der findes i nærværende lille Udcast, og som jeg ikke kan finde at være heldigt, hvorfor jeg har villet tillade mig at henlede Opmærksomheden derpaa inden Sagens 2den Behandling. Min Bemærkning gjælder Udcastets første Punktum, og Enhver, der gennemlæser dette, vil vistnok give mig Ret i, at dets Mening kan udtrykkes paa en heldigere Maade, end det er steet. Det hedder i Lovudkastet: „For Tilfidsættelse af de Forholdsregler, som Indenrigsministeriet ved Bekjendtgjørelse, der kundgjøres paa den for Lovens Kundgjørelse anordnede Maade“ osv. En saadan Udtryksmaade er just ikke den heldigste, og det var ønskeligt, om der kunde blive foretaget en Forandring deri ved 2den Behandling. Videre skal jeg ikke indlade mig paa at bemærke.

Suenson: Jeg vilde gjerne udbede mig Oplysning af den høitærede Indenrigsminister om, hvorvidt der findes saadanne Straffebestemmelser som de her foreslaaede i de Lande, der have fremkaldt de Instruxer og Bestemmelser, som der her er Tale om. Det forekommer mig, at disse nærmest maae betragtes som et Slags Politiforanstaltning; men, naar man træffer saadanne, pleier man vist ikke at

fastsætte Straf for deres Overtræbelse, undtagen i de Tilfælde, hvor der er foreskaldet en Ulykke. Naar en Vogn kjører til en forkeert Side paa en Gade, hvor der skal kjøre en anden Vogn forbi, straffer man den ikke derfor, undtagen forsaavidt de to Vogne derved komme til at kjøre paa hinanden; men det forekommer mig, at der heller ikke er Anledning til at foreskrive Straffebestemmelser i det heromhandlede Forhold, undtagen for det Tilfælde, at der virkelig er steet Ulykke.

Indenrigsministeren: Ja, men naar Ulykken er steet, er det bagefter at søge den forebygget, og her er jo ikke Tale om almindelige Ulykker, om saadanne Ulykker, der kunne opstaae ved, at to Vogne kjøre paa hinanden, men om Ulykker, hvorved ikke alene bethdelige Værdier kunne blive tilintetgjorte, men ogsaa Mennekeliv staae paa Spil. Det forekommer mig derfor, at man ikke kan sammenligne Bestemmelser, som have Hensyn til Skibsfarten, med Bestemmelser om, til hvilken Side man skal gaae afveien for hinanden paa Gaden. Jeg seer mig ikke istand til at oplyse det ærede Medlem om, hvorvidt der i andre Lande bestaaer Bestemmelser om Bøder for Overtræbelse af Reglerne for Skibsfarten, men det forekommer mig, at vi her dog nærmest, for ikke at sige alene, have at see hen til, hvad der er os tjenligst med Hensyn til Skibsfarten i vore Farvande, og naar saadanne Bestemmelser først ere blevne gjorte gjældende for danske Skibe, forekommer det mig, at vore Bestræbelser dernæst maae være rettede paa at faae en lignende Tvang paalagt fremmede Skibe, naar de færdes i vore Farvande, og, om muligt, i al Verdens Farvande. Derimod forekommer det mig ikke, at de Bestemmelser, vi ville tage i dette Dieblit, egentlig ere afhængige af, hvilke tidsvarende Bestemmelser andre Lande allerede have. Kun saa Meget kan jeg sige med Bestemthed, at det ikke er foranlediget ved nogen Opfordring fra fremmed Side, at man nu søger at indføre disse Straffebestemmelser her, men at det er foranlediget ved hyppige Klager og meget indstændige Andragender fra vore egne Skibsførere og Rhedere herhjemme.